

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/176/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813204253
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813204253.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa : Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, CH- 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE 100.023.266, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, proti odporkyni: U. F., bytom P., I. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikov nám. 7, Bratislava, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 3.689,88 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa a odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k.16C/128/2013-99 zo dňa 29. septembra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie odporkyne **o d m i e t a .**

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o zamietnutí žaloby do sumy 80 eur a v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania **z r u š u j e a v e c v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.536,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% od 21.8.2012 do zaplatenia, a to všetko v splátkach po 30 eur mesačne, splatných počnúc právoplatnosťou rozhodnutia, vždy do 20. dňa v mesiaci, pod stratou výhody poskytnutých splátok v prípade nezaplatenia dvoch splátok. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 113,11 eur z titulu trov právneho zastúpenia, a to na účet zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia vo veci samej súd prvého stupňa uviedol, že z predloženej žiadosti zmluvy o poskytnutie pôžičky z 1.8.2008 možno ustáliť, že niet pochyb o tom, že v danom prípade účastníci uzavreli zmluvu o pôžičke, uzavretú medzi vyššie uvedenými účastníkmi v zmysle § 657 Obč. zákonníka, ktorá sa v zmysle cit. ustanovenia § 2 Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považuje za spotrebiteľský úver, na základe ktorej zmluvy navrhovateľ poskytol odporkyni pôžičku vo výške 80.000,- Sk za podmienok uvedených v článku III uvedenej zmluvy o poskytnutí pôžičky. Odporkyňa sa nepochybne zaviazala predmetnú pôžičku (spotrebiteľský úver) vrátiť v mesačných splátkach po 2586,- Sk, t.j. 85,84 eur, pri počte mesačných splátok 46, pričom ako konečná splatnosť pôžičky sa dohodla 48 mesiacov. Poukázal na § 4 ods. 2 Zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2008 a v tej súvislosti uviedol, že zastáva názor, že keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere v danom prípade neobsahuje podľa názoru jasne definovanú /určenú konkrétnym dátumom/ konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru a taktiež termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, t.j. náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa písm. g/ a i/ § 4 ods. 2 Zák. č. 258/2001 Z.z., podľa odseku 3 cit. ustanovenia sa v danom prípade potom považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. S prihliadnutím ku skutočnosti, že zástupca vedľajšieho účastníka i odporkyňa v konaní vzniesli námietku premlčania uplatneného nároku navrhovateľom, ako i vzhľadom k tomu, že zákonom

č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služby na základe zmluvy uzavretej na diaľku bol v článku VIII tohto zákona, novelizovaný zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a pod bodom 12 bolo prijaté znenie ustanovenia § 5b tohto zákona, v zmysle ktorého orgán rozhodujúci o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával, ktoré znenie uvedeného ustanovenia nadobudlo účinnosť v zmysle článku XIV dňa 1.5.2014 a v zmysle ktorého súd potom premlčanie musí skúmať v spotrebiteľských veciach s účinnosťou od 1.5.2014 ex offa, t.j. z úradnej povinnosti, súd sa v danom prípade zaoberal otázkou, či navrhovateľom uplatnený nárok na zaplatenie je premlčaný resp. nie. V tej súvislosti uviedol, že podľa názoru súdu navrhovateľom uplatnený nárok na zaplatenie plnenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je v zmysle § 101 Obč. zákonníka (trojročná premlčacia doba) premlčaný sčasti, a to s prihliadnutím ku skutočnosti, že vrátenie poskytnutej pôžičky teda spotrebiteľského úveru bola dohodnutá v splátkach, a to v 46 mesačných splátkach po 2586,- Sk, a keďže v zmysle bodu 6.4 VOP prvá splátka bola splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, t.j. počnúc septembrom 2008, a odporkyňa mala teda splatiť úver v mesiacoch september až december 2008 teda štyri splátky, v roku 2009 dvanásť splátok, v roku 2010 dvanásť splátok, v roku 2011 dvanásť splátok, v roku 2012 do júna 2012 šesť splátok, t.j. spolu 46 splátok, pričom keďže žaloba bola na súd podaná až 7.3.2013, premlčané splátky sú len splátky splatné do konca februára 2010 a nepremlčané sú splátky splatné od marca 2010, teda 10 mesačných splátok v roku 2010, dvanásť mesačných splátok v roku 2011 a 6 mesačných splátok v roku 2012, čo predstavuje spolu 28 mesačných nepremlčaných splátok, avšak keďže v zmysle cit. zákonných ustanovení sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, navrhovateľ má nárok len na vrátenie poskytnutého úveru vo výške 80.000,- Sk, čo pri 46. mesačných splátkach predstavuje mesačne 1.739,13, t.j. 57,73 eur, a teda 57,73 eur x 28 mesiacov / nepremlčané splátky/, t.j. 1.616,44 eur mínus zaplatené úhrady odporkyňu v roku 2013 vo výške 80 eur, čo predstavuje 1.536,44 eur, v ktorej časti súd považoval podaný návrh za opodstatnený a nepremlčaný, a vo zvyšnej časti súd podaný návrh z dôvodu premlčania a neopodstatnenosti v zmysle vyššie uvedeného zamietol. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa mala predmetný úver splatiť celkovo do 48 mesiacov, t.j. do 20. augusta 2012, súd priznal navrhovateľovi počnúc dňom 21.8.2012 i ním uplatnený úrok z omeškania, výška ktorého bola uplatnená v súlade s § 517 ods. 1,2 Obč. zákonníka v platnom znení v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov a v prevyšujúcej časti podaný návrh zamietol. S prihliadnutím na sociálne pomery odporkyne súd jej povolil zaplatiť uvedený dlh v splátkach po 30 eur mesačne, splatných počnúc právoplatnosťou rozhodnutia vždy do 20. dňa v mesiaci, pod stratou výhody poskytnutých splátok v prípade nezaplatenia dvoch splátok.

O trovách konania účastníkov rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania len v rozsahu čistého úspechu v konaní. Navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 3689,88 eur s prísl., súd mu priznal nárok na zaplatenie istiny vo výške 1536,44 eur, čo predstavuje 41,64%-ný úspech a 58,36 % neúspech, z pohľadu vedľajšieho účastníka sa jedná potom o úspech v rozsahu 58,36%, neúspech 41,64% a čistý úspech vedľajšieho účastníka potom predstavuje 16,72% /po zaokrúhlení 17%/, čo z uplatnených trov v celkovej výške 665,37 eur predstavuje 113,11 eur, ktoré mu je povinný nahradiť navrhovateľ, keďže bol v konaní v prevažnej časti neúspešný. Trovy konania uplatnené zástupcom vedľ. účastníka predstavujú odmenu za tri úkony právnej služby á 141,09 eur plus 3x režijný paušál á 8,04 eur, plus náhrada za stratu času 10x polhodín 13,40 eur, t.j. 134,- eur a cestovná náhrada za používanie motorového vozidla 83,98 eur a spolu teda 665,37 eur).

Proti rozsudku podali odvolanie navrhovateľ a odporkyňa.

Navrhovateľ podal odvolanie proti výroku II, ktorým súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol a proti výroku III, ktorým súd I. stupňa zaviazal žalobcu na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku II zmenil tak, že zaviazá odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 80 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 80 eur od 21.8.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania, a v napadnutej časti výroku III zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznal. Odvolanie voči zamietavému výroku napáda teda len čo do nepriznania sumy 80 eur s príslušenstvom. Súd I. stupňa ustálil, že úver poskytnutý žalovanej bol bezúročný a bez poplatkov, zároveň ustálil, že nepremlčané sú len splátky úveru v počte 28 mesiacov, spolu suma 1616,44 eur (28x 57,73 eur). Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že odporkyňa na úver zaplatila len sumu 80 eur, pričom tieto platby odporkyne započítal nesprávne na nepremlčané splátky úveru bez bližšieho odôvodnenia

tohto postupu. Takýto postup súdu I. stupňa nemá oporu v zákone. Neexistuje žiaden rozumný ani logický dôvod započítavať uhradené platby len na nepremlčanú časť úveru. Nakoľko odporkyňa nešpecifikovala, ktoré úverové splátky uhradza, tieto boli započítané v súlade s právom na najskôr splatné splátky úveru splatné od počiatku trvania úverového vzťahu. To, že súd I. stupňa posúdil jeho nárok z nesplateného úveru za čiastočne premlčaný, konkrétne čo do 18 úverových splátok, neznamená, že tento nárok neexistuje. Jedná sa o riadnu pohľadávku z titulu nesplatených úverových splátok a platby žalovanej v sume 80 eur boli započítané na najskôr splatné úverové splátky splatné v mesiaci september 2008 a október 2008. Správnym postupom mal súd I. stupňa zaviazať žalovanú na zaplatenie sumy 1616,44 eur s prísl. Týmto odvolaním napáda aj výrok rozsudku súdu I. stupňa, ktorým ho zaviazal na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne a pre prípad, že sa odvolací súd nestotožní s jeho vyššie uvedeným právnym názorom a rozsudok súdu I. stupňa potvrdí ako vecne správny, žiadal aby v otázke náhrady trov konania rozhodol tak, že náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne nepriznáva. Uviedol, že účelom združenia na ochranu spotrebiteľa je vo všeobecnosti aktívna ochrana spotrebiteľov a to aj v tzv. spotrebiteľských súdnych sporoch. Vychádzajúc z uvedeného, také združenie musí byť spôsobilé poskytovať kvalifikovanú právnu ochranu a pomoc spotrebiteľovi bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom. V tejto právnej veci s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa platného v čase vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej bol súd povinný prihliadať na premlčanie nároku dodávateľa zo spotrebiteľskej zmluvy ex offo. Pokiaľ teda nárok čiastočne zamietol ako premlčaný, zamietol ho z úradnej moci bez akéhokoľvek pričinenia žalovaného, resp. vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Dôvodom čiastočného zamietnutia žaloby bola súdom I. stupňa posúdená premlčaná časť nároku uplatneného v tomto konaní. V tomto smere zdôraznil, že námietku premlčania v tomto konaní vzniesol sám žalovaný. Samotná aktívna obrana žalovaného mala za následok úspech žalovaného v spore, z tohto dôvodu nie je možné hovoriť o účelne vynaložených trovách konania na bránenie práva vedľajším účastníkom na strane žalovaného, nakoľko vedľajší účastník ničím neprispel k úspechu v spore. Navyiac jeho úkon spočíval len vo formulárovom vstupe do konania a to jeden pracovný deň (26.9.2014) pred pojednávaním dňa 29.9.2014 a vznesení námietky premlčania, pričom súdu musí byť z úradnej činnosti známe, že vedľajší účastník formulárovými podaniami vstupuje do akýchkoľvek konaní so spotrebiteľským prvkom, kde z „opatnosti“ vznáša námietku premlčania a namieta neprijateľné zmluvné podmienky bez akejkoľvek vedomosti sporu a merita prejednávanej veci. Rešpektujúc zásadu „iura novit curia“ nemôže sa jednať a ani sa nejedná o trovy potrebné na účelne bránenie práva na strane vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, nakoľko súd I. stupňa bol povinný z úradnej povinnosti prihliadnuť na premlčanie nároku žalobcu. Vedľajší účastník na strane žalovaného neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré viedli súd I. stupňa k napadnutému rozhodnutiu a ktoré bol povinný súd I. stupňa zistiť sám z úradnej moci. Vedľajší účastník na strane žalovaného tak svojim konaním nijako neprispel k meritórnemu rozhodnutiu, z tohto dôvodu nie je možné hovoriť o účelne uplatnených trovách právneho konania vedľajším účastníkom na strane žalovaného. Poukázal na nález Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp.zn. II ÚS 78/2003, III. ÚS 192/2009, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 5Co/142/2013 zo dňa 22.8.2013, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 2CO/44/2014 zo dňa 3 1.1.2014. Navyiac zastáva názor, že vedľajší účastník ani nie je oprávnený vzniesť v konaní námietku premlčania, nakoľko z ust. § 100 OZ vyplýva, že námietku premlčania môže vzniesť len dlžník. V tejto súvislosti poukázal na stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trnave č. 3/2014 zo dňa 4.2.2014. Súd I. stupňa tak vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal náhradu trov právneho zastúpenia za úkon, na ktorý nie je oprávnený. Ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn: 6Mcdo/5/2013. Správnym procesným postupom mal súd I. stupňa o trovách konaniach vo vzťahu medzi ním a vedľajším účastníkom na strane žalovaného rozhodnúť podľa ust. § 150 ods. I O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznať.

Odporkyňa v podanom odvolaní uviedla, že nesúhlasí s odvolaním a ani so sumou, nemá to z čoho zaplatiť, prišla o všetko. Ďalej namietala, že všetko je premlčané a všetky svoje dlhy a exekúcie rieši cez ministerstvo a cez Centrum právnej pomoci. Žiadala, aby odvolací súd návrh zamietol.

Vedľajší účastník na strane odporkyne sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd skôr, ako pristúpil k vecnému preskúmaniu odvolaní, zisťoval, či odvolanie navrhovateľa a odporkyne boli podané v zákonom stanovenej lehote.

Podľa ust. § 204 ods. 1 veta prvá O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa ust. § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Spôsob doručovania písomností súdom upravuje ust. § 45 a nasl. O.s.p.. Podľa citovaného ustanovenia súd doručuje písomnosti sám alebo poštou. V súlade s ust. § 47 ods. 1 O.s.p. do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd.

Podľa ust. § 57 ods. 1, 2, 3 O.s.p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene (t.j. po lehote ustanovenej zákonom na podanie odvolania).

Z obsahu spisu vyplýva, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol odporkyne riadne doručený prostredníctvom pošty dňa 9. decembra 2014, kedy zásielku osobne prevzala, čo má odvolací súd za preukázané z vrátenej doručky, ktorá má charakter verejnej listiny. Nasledujúcim dňom začala odporkyňa plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa, pričom posledný deň lehoty pripadol na 29. decembra 2014. Odporkyňa odovzdala odvolanie na poštovú prepravu až dňa 2. marca 2015, o čom svedčí pečiatka pošty na pripojenej obálke. Z toho je zrejmé, že odporkyňa podala odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa až po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania.

Na základe uvedených skutočností, keďže odporkyňa podala odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa oneskorene, odvolací súd podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a) O.s.p. odvolanie odporkyne odmietol.

Ďalej sa odvolací súd zaoberal odvolaním navrhovateľa, pričom zistil, že odvolanie navrhovateľa bolo podané v zákonnej lehote, preto Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby do sumy 80 eur a v vo výroku o náhrade trov konania je potrebné podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušiť a podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.536,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% od 21.8.2012 do zaplatenia, a to všetko v splátkach po 30 eur mesačne, napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvého stupňa v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

Po preskúmaní veci zastáva odvolací súd názor, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o zamietnutí žaloby čo do sumy 80 eur (zaplatené úhrady odporkyňou v roku 2013), ktoré platby započítal na nepremičané splátky úveru bez bližšieho odôvodnenia tohto postupu je predčasné. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že splnenie dlhu nastáva na základe jednostranného právneho úkonu účastníka občianskoprávneho vzťahu (dlžníka), ktorým poskytuje druhému účastníkovi tohto vzťahu (veriteľovi) predmet plnenie s úmyslom splniť svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzku alebo iného občianskoprávneho vzťahu. Ak to vyžaduje povaha predmetu plnenia, dochádza k splneniu dlhu len vtedy ak druhý účastník občianskoprávneho vzťahu (veriteľ) plnenie svojim jednostranným právnym úkonom prijme. Z toho, že splnenie dlhu je jednostranným právnym úkonom dlžníka, ktorým poskytuje veriteľovi predmet plnenia s úmyslom splniť si svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzku, vyplýva, že

rozhodujúce je prehlásenie dlžníka pri plnení, ktorú časť dlhu (ktoré splátky) chce splatiť, ak plnenie nestačí na úhradu celého plnenia. Ak teda plnenie nestačí na vyrovnanie celého dlhu a dlžník pri plnení neurčí, ktorú časť dlhu chce plniť, hoci túto možnosť mal, je namieste použiť zásadu, že plnením je uhradený dlh najskôr splatný. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa pritom nevyplýva, že súd prvého stupňa sa vyššie uvedenými skutočnosťami zaoberal a vykonal ohľadom toho dokazovanie (z obsahu spisu doposiaľ nevyplýva, že by odporkyňa špecifikovala, ktoré úverové splátky uhradza), preto odvolaciemu súdu neostávalo iné, než rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a v súlade s ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, aby bola zachovaná dvojinštančnosť konania a účastníkom nebola odňatá možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa.

V ďalšom konaní je súd prvého stupňa v zmysle ust. § 226 O.s.p. viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a jeho úlohou bude doplniť dokazovanie za účelom zistenia, ktoré úverové splátky odporkyňa uhradzala, a potom opätovne rozhodnúť o uplatnenom nároku navrhovateľa čo do sumy 80 eur s príslušenstvom.

V novom rozhodnutí o veci okresný súd rozhodne aj o náhrade trov celého konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.